

2. Перспективи розвитку кулінарного туризму [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://uastudent.com/perspektyvy-rozvytku-kuliranogo-turyzmu/>

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ЗАМКОВОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Змійська А.І.

Науковий керівник – Гордієнко Т.В., асистент

У багатій історико-архітектурній спадщині України визначне місце належить пам'яткам оборонної архітектури-фортеця, замкам, оборонним храмам, міським укріпленням, що приваблюють туристів. Тому питання розвитку замкового туризму та підвищення його привабливості на національному та міжнародному рівнях є актуальним на сучасному етапі розвитку туристської галузі країни.

Перші сучасні публікації стосовно організації екскурсій по замках західного регіону України з'явилися у дев'яностих роках під час розпаду СРСР. Основні проблематичні аспекти розвитку замкового туризму досліджували такі вітчизняні науковці і вчені як: В. Харитонов, О.Лесик, Т. Палков, Г.Мунін, О. Мацюк, В. Грабовецький, І.Білецька та інші.

Найбільша кількість замків, фортець та оборонних монастирів збереглася до нашого часу на заході України (за підрахунками різних експертів приблизно 90% всіх замків і палаців держави) – Львівщині, Івано-Франківщині, Тернопільщині, Волині, Закарпатті та Хмельничині.

Замки Волині представлені Луцьким замком (або Замок Любарта, Верхній замок – один з найбільших і найдавніших на Україні, сьогодні є одним з фаворитів за привабливістю серед туристів), Острозьким замком (містить майже досконалі краєзнавчі музеї) та Новомалинським замком (один з найстаріших в Україні, проте на сьогодні залишилися лише художньо-атракційні руїни).

Окреме місце посідають замки Закарпаття (12 замків), історія яких окреслена періодом Х-XVI ст., а зведення зумовлено необхідністю охорони знаменитого Соляного шляху. Саме для цього було збудовано Вишківський замок та Хустський замок, знаменитий своєю містичною господинею – бабусею графа Дракули. Цікавим як у археологічному, та і у туристичному плані є Середнянський замок Тамплієрів, дослідження якого нещодавно виявили численні підземні приміщення.

Туристичною візиткою Закарпаття є королівський Мукачівський замок «Паланок». Щороку його відвідує понад 100 тис. ту-

ристів, яких приваблює середньовічна атмосфера замку, цікаві екскурсії□, мистецькі виставки. Нещодавно відреставрована замкова церква (капличка) стала родзинкою й весільних турів, оскільки в замку відкрили відділення РАГСу. Проте, варто зазначити, що туристичний□ потенціал використовується неефективно, оскільки багато залів замку в занедбаному стані.

В той же час існує й проблеми збереження замків – духовної скарбниці українського народу й їх туристське використання.

Замкові споруди України вже можна використовувати як заклади відпочинку і туризму шляхом їх пристосування безпосередньо під готелі (поки що єдиним палацом замкового типу, який приймає рекреантів, є палац графів Шенбронів, переобладнаний під санаторій), через відкриття у них закладів харчування відвідувачів (стилізовані під старовину ресторани й таверни з середньовічною кухнею та історичними місцевими напоями), надання послуг обслуговування та супроводу урочистих подій у середньовічному стилі, шляхом відкриття музейних експозицій у приміщеннях, розміщення на територіях замків і фортець експозиції, яка відтворюватиме картини минувшини й оголошення цих фортифікацій скансенами – музеями під відкритим небом, проведення різнобічних історико-театралізованих фестивалів, змагань і анімаційних шоу тощо.

Необхідно також відрегулювати в правовому полі механізм співпраці інвестора та державної архітектурної служби, продумати і розробити комплекс заходів щодо інформаційно-рекламного просування замкового туризму. Для України розвиток замкового туризму – це шлях вирішення проблеми одночасно збереження історико-культурної спадщини, з одного боку, та з іншого – формування позитивного туристичного іміджу.

Таким чином, обґрунтовано необхідність розвитку замкового туризму в Україні для становлення конкурентного туристського ринку. Замковий туризм може стати унікальною перлиною загальноєвропейського туристського ринку, що розв'яже чимало проблем економічного характеру, адже загальновідомо, що розвиток рецептивного туризму сприяє зміцненню національної економіки (зростання доходів населення, створення додаткових робочих місць, зростання добробуту туристського регіону внаслідок прояву ефекту туристської мультиплікації на суміжні галузі підприємства).